

mener altså, at det beskyttelsesbehov er større i de større virksomheder, hvor der er tale om en mere organiseret sikkerhedsorganisation end i de helt små virksomheder.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det fru Lene Garsdal som ordfører.

Lene Garsdal (SF):

Det her lovforslag ligger helt i forlængelse af denne regerings syn på forebyggelse, som det også kommer til udtryk i finansloven med nedprioritering af forebyggelsen, nedskæringer i bemanningen i Arbejdstilsynet og kraftige beskæring af forskningen i arbejdsmiljø.

Kl. 17.55

Nedprioriteringen af forebyggelsen begrundes med, at pengene i stedet skal anvendes til sygehusbehandling, men når forebyggelse af arbejdsskader nedprioriteres, må det jo forventes, at flere påføres en arbejdsskade, som så skal behandles i sygehusvæsenet. Kan ministeren forklare logikken i det?

Så til det, vi har talt om flere gange, med, at grænsen for sikkerhedsorganisationen skal være 10 ansatte i stedet for 5. Der henvises af de foregående ordførere til, at man skal tale sammen, og at man kan tale sammen på de små virksomheder, og selvfølgelig kan man det, men statistikken dokumenterer jo netop, at der er flere ulykker på de små virksomheder end på de store. Det var det, der var den primære begrundelse for at lave ændringen. Det er jo heller ikke sådan, når man taler sammen, at det er et ligeværdigt forhold. Det er jo arbejdsgiveren, der har retten og pengeskassen, og de ansatte, som måske ikke har så meget viden, hvis de ikke har en sikkerhedsrepræsentant, der har fået noget uddannelse inden for området.

Så er der den anden del af forslaget med mobning og chikane, som nu bliver overenskomststof, det ordnes altså via det fagretlige system, hvis man i sin overenskomst får de dér bestemmelser indføjet.

Det er vi sådan set meget positive over for i SF, for i princippet lovliggør man sådan set det, som har været gældende hele tiden eller i hvert fald de senere år, og det er stadig væk sådan, at Arbejdstilsynet kan komme på besøg, hvis en af de faglige organisationer ikke ønsker at rejse en sag.

Så er der det gebyrbelagte tilsyn. Det blev jo bl.a. indført af SF ud fra et ønske om at tage de alvorligste problemer først, et ønske, som mini-

steren jo ellers plejer at hylde. Derfor er det områder med særlig store arbejdsmiljøproblemer, der er eller rettere var udset til det gebyrbelagte tilsyn. Tilsynene blev gebyrbelagte, det vil sige, at der kom brugerbetaling, og det skete ud fra hensynet til, at de, der har arbejdsmiljøproblemer, selvfølgelig skal betale for det, og dermed sparer skatteborgerne penge.

Jeg må spørge ministeren, om han ikke ønsker, at der skal tages fat på de alvorligste problemer først, eller om han hellere ser, at Arbejdstilsynet bruger sine stærkt begrænsede ressourcer og lader skatteborgerne betale for tilsynet på virksomhederne. Eller måske er ministeren tilhænger af det princip, at skatteborgerne altid skal betale for virksomhedernes arbejdsmiljøproblemer?

Som jeg også nævnte i en kort bemærkning, var ideen med, at alle skulle have, jo netop, at der ikke skulle være konkurrenceforvridning brancherne imellem. Så vi beklager i SF stærkt, at det gebyrbelagte tilsyn ophører.

Den sidste del af lovforslaget er det, der begrænser Arbejdstilsynets mulighed for at føre tilsyn med ikkeerhvervs-mæssigt arbejde i private hjem. Det fremgår af bemærkningerne, at denne form for tilsyn kun forekommer i yderst begrænset omfang, og derfor synes vi, det er lidt uforståeligt, at en så omstændelig procedure nu skal iværksættes, hvis Arbejdstilsynet alligevel får mistanke om, at der foregår noget i strid med arbejdsmiljøloven, for den er jo fortsat gældende også for privat arbejde i et privat hjem.

Når det nu er ét samlet forslag, vil SF stemme imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu fik jeg jo ikke svar fra den socialdemokratiske ordfører, så jeg vil gerne prøve SF's: Hvor småt skal det være? Når man nu synes, det er så fantastisk nødvendigt, at virksomheder med 5-10 ansatte skal have sikkerhedsrepræsentant og en hel masse andet bøvvl, hvorfor foreslår SF så ikke, at man skal gå helt ned til 1 ansat? Er der nogen begrundelse for det?

Med hensyn til privatlivets fred kan jeg forstå, at det respekterer SF heller ikke. Man mener, at fordi Arbejdstilsynet kun i få tilfælde har krænket det private hjem, så er der ikke nogen grund til at ophæve reglen.

Kl. 18.00

Hvorfor ikke anske det fra den anden side? Hvis man alligevel trods alt ikke bryder sig om